

REGLEMENTUL SENATULUI
472/19.10.2015

Parlamentul României

Senat

Comisia juridică, de numiri,
disciplină, imunități și validări

Nr. XIX/ 253 /2015

RAPORT

asupra **Propunerii legislative pentru modificarea articolului 309 din Legea nr.286/2009 privind Codul Penal**

În conformitate cu prevederile art. 68 din Regulamentul Senatului, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, prin adresa nr. **L472/2015**, a fost sesizată, de către Biroul permanent al Senatului, în vederea dezbaterii și elaborării raportului asupra **Propunerii legislative pentru modificarea articolului 309 din Legea nr.286/2009 privind Codul Penal**, inițiator Diaconu Mihai-Bogdan - deputat Independent.

Comisia pentru drepturile omului a **avizat negativ inițiativa legislativă**.

Consiliul Legislativ a transmis un **aviz negativ**. Guvernul, prin adresa transmisă, **nu susține** propunerea legislativă.

Propunerea legislativă are ca obiect modificarea art. 309 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, în sensul incriminării faptelor de mare corupție, constând în săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 289 - 307 din Codul penal, în cazul cărora “valoarea mitei sau a foloaselor necuvenite este mai mare decât echivalentul în lei a sumei de 100.000 de euro”.

În ședința din 13 octombrie 2015, membrii prezenți ai Comisiei juridice au analizat inițiativa legislativă și au hotărât să adopte, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți, un **raport de respingere**, în principal din următoarele considerente:

- inițiatorul propune incriminarea, ca **fapte de mare corupție**, a faptelor definite în cadrul articolelor **289 – 307**, în care valoarea mitei sau a foloaselor necuvenite este mai mare decât echivalentul în lei a sumei de 100.000 de euro. Articolele 289 – 307 reglementează: Art. 289: Luarea de mită, Art. 290: Darea de mită, Art. 291: Traficul de influență, Art. 292: Cumpărarea de influență, Art. 293: Fapte săvârșite de către membrii instanțelor de arbitraj sau în legătură cu aceștia, Art. 294: Fapte săvârșite de către funcționari străini sau în legătură cu aceștia, Art. 295: Delapidarea, Art. 296: Purtarea abuzivă, Art. 297: Abuzul în serviciu, Art. 298: Neglijența în serviciu, Art. 299: Folosirea abuzivă a funcției în scop sexual, Art. 300: Uzurparea funcției, Art. 301: Conflictul de interese, Art. 302: Violarea secretului corespondenței, Art. 303: Divulgarea informațiilor secrete de stat, Art. 304: Divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice, Art. 305: Neglijența în păstrarea informațiilor, Art. 306: Obținerea ilegală de fonduri, Art. 307: Deturnarea de fonduri. Denumirea marginală și conținutul unora dintre aceste infracțiuni fac imposibilă clasificarea și definirea lor ca și infracțiuni de mare corupție. De altfel, în Codul penal, infracțiunile prevăzute la art. 295 – 309 sunt denumite **Infracțiuni de serviciu** (fiind grupate, sub această denumire, în Cap. II, TITLUL V: Infracțiuni de corupție și de serviciu din Codul penal), iar nu Infracțiuni de (mare) corupție. Doar infracțiunile prevăzute la art. **289 – 294** în vigoare sunt incluse în Cap. I – **Infracțiuni de corupție** (Titlul II). Prin urmare, clasificarea și definirea propusă de inițiator nu respectă clasificările în vigoare din Codul penal.
- Prin reglementarea, ca pedeapsă principală, exclusiv a detențiunii pe viață, nu este respectat principiul fundamental al individualizării. În doctrină, s-a subliniat că legiuitorul „nu trebuie să îi ia judecătorului dreptul de a proceda la individualizarea judiciară, prin stabilirea unor pedepse absolut determinate sau prin prevederea unor pedepse care, datorită aplicării lor automate, scapă oricărui control judiciar“. Tot din punct de vedere al principiului individualizării, în componenta sa referitoare la necesitatea prevederii unor pedepse proporționale cu gravitatea faptelor, precizăm că, în prezent, pedeapsa detențiunii pe viață este prevăzută exclusiv numai în cazul variantei agravante constând în săvârșirea în timp de război a uneia dintre infracțiunile contra păcii și omenirii, respectiv infracțiunea de genocid – art. 438 alin. (2) din Codul penal.
- Cu privire la imprescriptibilitatea infracțiunilor de mare corupție, subliniem că proporționalitatea represiunii penale cu gravitatea faptei trebuie avută în vedere și în ceea ce privește reglementarea prescripției răspunderii penale. Potrivit dispozițiilor penale în vigoare, neînlăturarea răspunderii penale prin prescripție este prevăzută doar în ceea ce privește infracțiunile de genocid, contra umanității și de război, infracțiunile de

omor și omor calificat, precum și infracțiunile intenționate urmate de moartea victimei.

- Reglementarea referitoare la confiscarea totală a averii intră în contradicție cu dispozițiile art. 44 alin. (8) din Constituție, potrivit cărora averea dobândită licit nu poate fi confiscată, caracterul licit al dobândirii acesteia fiind prezumat. Legea fundamentală stabilește, în art. 44 alin. (9), că obiect al confiscării nu pot fi decât bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni sau contravenții, și nu întreaga avere a unei persoane.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria **legilor organice**, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituția României, republicată, și urmează să fie supusă votului plenului Senatului, împreună cu **raportul de respingere**, cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Legea fundamentală.

Senatul, în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituție și ale art. 88 alin. (7) pct. 2 din Regulamentul Senatului, este primă Cameră sesizată.

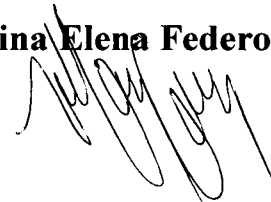
Președinte,

Senator Cătălin Boboc

Secretar,

Senator Doina Elena Federovici

Întocmit, consilier Camelia Ene